

● **יוסי אהרוני, מוכר-עיתון**
 נים: כשמרברים על שרות בצבא, לא צריך להזכיר רק את הדתיים, כי יש די משתמשים מחוגים אחרים חילוניים, כמו "החולים המדומים" והמשוגעים המדומים."

● **מלי ארביב, פקידה בבנק**
 אני לא מוכנה שבעלי ושלושת ילדיי ישרתו בצבא, והדתיים לא ימלאו את חובותיהם. בעלי ואני קיבלנו הלוואה כווג צעיר, וגם הווגות המשתמטים ניצלו את אותה הווגות.

● **מוניקה זיב, קוסמטיק**
 אית: כמו שבעלי עוונ אותי והילדים כל כמה חודשים למילואים, כך גם על הדתיים מוטלת החובה. אני לא אוהבת אותם. הם ככדים. אני רוצה שיעזבו אותנו לגמרי במנוחה.

● **אהרון אוטבציון, ירקן**
 אני לא מוכן לשבת בלי כדורגל, או לא ללכת לסרט. זה מוזק להיות דתי יותר מדי. יופי שיש ממשלה רחבה, ולא דתית. אפשר להמשיך לראות מישחקי כדורגל בשבת.

● **בלחה גרסמן, קיבוצני**
 קית: אני לומדת ציונות, ובהיסטוריה שלנו לא חסרו מאבקים בין דתיים לחילוניים. כיום הווגר המצב, כאשר הדתיים מתנגדים לערכי הציונות. גם המתונים שבהם נוטים לכיוון.

● **רחמים נחום, נכה**: אוי ואי בווי למה שהגענו! שיש ש"ס לספרדים ואגודה לאשכנזים. קיומה של ש"ס לספרדים שומרי-תורה מעלה מיד את הש"ס אלה אם האשכנזים אינם שומרי-תורה, ולהיפך.

● **אורלי חביב, מזכירה**: שיי רתתי שנתיים בצה"ל, חיילים נהרגו, והפטורים למרו כאילו אין זה קשור אליהם. הם יכולים ללמוד רת וגם לשרת בצה"ל. השותפות של האזרחים צריכה להיות גם בשימוחה וגם בעצב.

● **אבי ולדמן, צלם**: הדתיים הם חולידות, המחלה הממארת של המדינה הזאת. טפילים שרוצים רק לעשוק ולמ" צוץ את כספי המדינה. אני שונא אותם. בחוק "מיהו יהודי" הם מנסים לקבור את המתגיירים בשיבות.

● **אנה צראף, יועצת יופי**: אנשי המפד"ל, בעלי הכיפות הסרוגות, ממלאים את חובותיהם למדינה. אבל האחרים צריכים להכיר בישראל לפני כניסתם לפוליטיקה. אני לא אנטי-דת, אבל שיחיו ויתנו לנו לחיות.

● **חיים מאורוביץ, סדרן**: הדתיים הם מיעוט המנצל את כוחו למטר רוח של קבלת-כספים. במשאומתן הד קואליציוני רדשו את מיפעל-הפיס ואת ועדת-הכספים. עליהם לקבל כסף כמיר עוט, בתנאי של שרות צבאי.

● **שרה כוחאי, עובדת סק**
 ריב: כאמריקה, כשאתה רוצה להיות אורת, צריכים לעבור כל מיני שלבים. גם כדי להיות יהודי יש לעבור מיבדקים. אני מסכימה עם הדוקדוקים שבגיו, ולא בהקלות שרוצים להנהיג.

● **אורי אלפרוביץ, פקיד**: אני נגר חוק "מיהו יהודי", כי ההבחנה בין אנשים על-פי דתם כבר לא רלוונטית. עבורי, להיות יהודי זה עניין של הכרה, אמונה, ואמונה בדת היא כמו כל אמונה אחרת.

● **דויד צפריה, יורד**: לא מעניין אותי כלום, כי מחר אני טס לאוסטרליה. אחת הסיבות שאני עוונב היא הבעיה עם הדתיים. הם יושבים בשיבות ומקבלים כסף, ואני, שהייתי בצ"ב, מחוסר-עבודה.

● **יקי עינבר, תלמיד**: אם יאשרו את חוק "מיהו יהודי" נאבר את כספי התמיכה של יהודי-אמריקה, ואת מיליוני יהודים הקשורים לישראל. לאורך המשא ומתן חששתי שמישרר-החינוך ייפול לידיהם.

● **שולה אלפסקי, חובשת בצ"ה**: אם אני, בחורה, יכולה לשרת, אז גם הם יכולים. הדתיים נטפלים לכולם, כי הם רק מיעוט. אסור להגריל להם את התקציבים, כי אז יהיה להם יותר כוח לכפות את רצונם.

● **פנינה רוזנבלום, אשת עסקים**: מחרידה אותי ההשתמטות הגלווייה של הדתיים משרות צבאי. הכאב על אובדן חייל שונה בין דתי לחילוני? הם שנוורים, המחכים לקיצ"ב ללא עבודה. איך הם לא מתוסכלים?

● **עפרה חלופה, פקידה**: הדתיים רוצים להיות בממשלה כדי לדי-אוג לאינטרסים שלהם, ולא של המדינה. לא חשוב אצל מי מתגיירים. העיקר זה האהבה והקשר אל ישראל והעם היהודי.

● **ריבקה תרשיש, פנסיוני**
 רית: הרת היא קשר ריגשי ואישי. הדתיים הפכו אותה לסחר-מכר. צריך לקבל בכרכה את הרפורמים, המנסים לתקן את הרת ברוח זמננו, ולא על-פי חוקי ימי-הביניים.

● **משה, עובד-מכס**: טוב יהיה שהדתיים יהיו בממשלה רחבה, אבל לא כפי שרצו — כחטיבה. חשוב לשמוע את קולם בממשלה, ולא רק את הקול החילוני, כי בכל זאת אנחנו כולנו יהודים.

● **יונאן רני, נהג**: מרגיז שיש מיפלגות דתיות על-פי מוצא ערתי. אני בעד חוק "מיהו יהודי". מה זה צריך להיות, שנשים ניחו תפילין או שיהיו חונים? אין דבר כזה, לנסוע בשבת לבית-הכנסת.